

§ 17.

Stk. 1. Afgiften udgør for øl, der ved udlevering fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol og derover, følgende:

Luksusøl kl. A: 135 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over $10\frac{3}{4}$ pct. Balling, men ikke over 13 pct. Balling.

Luksusøl kl. B: 150 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over 13 pct. Balling.

Skatteklasse I: 108 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af $10\frac{3}{4}$ pct. Balling eller derunder.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en afgiftslettelse, der for bryggerier, hvis samlede udlevering til forbrug her i landet af luksusøl (klasse A og B) og øl af skatteklasse I i alt i det foregående finansår ikke overstiger 3 000 hl, udgør 25 kr. pr. hl for indtil 2 000 hl. For de øvrige bryggerier formindskes den nævnte afgiftslettelse pr. hl med et beløb (udtrykt i øre), hvis størrelse fastsættes ved at dividere bryggeriets samlede udlevering af de omhandlede ølsorter (udtrykt i hl) til forbrug her i landet i det foregående finansår med 50. Det udkomne tal afrundes til det nærmest lavede med 5 delelige tal.

§ 18.

Stk. 1. Afgiften udgør for øl, der ved udleveringen fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder under $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol:

Skatteklasse II: 28 kr. pr. hektoliter.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en lettelse i afgiften på 4 kr. 50 øre pr. hl for de første 1 000 hl og 2 kr. 50 øre pr. hl for de næste 1 000 hl, som udleveres til forbrug her i landet.

Stk. 3. Undtaget fra afgiften er overgåret øl af almindelig hvidtøltype, såfremt varen forhandles med anvendelse af ordet „Hvidtøl“ eller „Skibsøl“ tydeligt anbragt som artsbetegnelse på hovedetiketten, og der iøvrigt ikke ved forhandlingen anvendes betegnelser eller udstyr af en sådan art, at varen kan antages for en afgiftspligtig ølsort.

Stk. 4. Såfremt der måtte opstå tvivl, om øl er af almindelig hvidtøltype, samt om betegnelser eller udstyr anvendt ved forhandlingen af afgiftsfrit øl er i strid med bestemmelserne i stk. 3, afgøres spørgsmålet af det i § 39 omhandlede nævn.

§ 19.

Stk. 1. Virksomheder, der tilhører samme ejer eller har fælles ledelse, betragtes, når de er beliggende i samme kommune, med hensyn til de i § 17 og § 18 fastsatte lettelser i afgiften som et enkelt bryggeri.

Stk. 2. De i § 17 og § 18 fastsatte lettelser i afgiften finder kun anvendelse for de bryggerier, der hidtil har oppebåret sådan afgiftslettelse. Dog finder de i § 17, stk. 2, fastsatte lettelser kun anvendelse for de bryggerier, der den 1. november 1940 fremstillede øl af denne art.

§ 20.

Fritaget for afgift er:

- 1) Øl, der fremstilles alene til eget brug af personer, der ikke driver erhvervmæssig fremstilling af øl.
- 2) Øl, der af bryggerierne udføres til udlandet under iagttagelse af nærmere foreskrevne regler og i nærmere fastsatte mindstemængder.
- 3) Øl, der af bryggerierne vederlagsfrit stilles til rådighed for de i bryggerierne beskæftigede personer til forbrug på stedet.

§ 21.

Stk. 1. Såfremt der i virksomheder, der fremstiller øl af den i § 17 omhandlede art, foretages blanding af øl indbrygget på forskelligt ekstraktindhold, bestemmes øllets skatteklasse ved beregning af det ekstraktindhold, på hvilket øl af tilsvarende beskaffenhed indbrygges.

Stk. 2. Øl må ikke fraføres fremstillingsvirksomheden, forinden det er bragt i den efter dets almindelige beskaffenhed og regelmæssige bryggemåde til forbrug færdige tilstand.

§ 22.

Stk. 1. Afgiftspligtigt øl må kun fraføres de afgiftspligtige virksomheder i beholdere med et af finansministeriet fastsat rumindhold, for flaskers vedkommende kun i 35 cl-flasker.